

ואמר רבי שמעון מה טעם כולי –

And Rabi Shimon said, what is the reason, etc.

OVERVIEW

ש"ר said the reason why בגד ושק are מצטרף and the same for ועור etc. (even though their שיעורים are different), is because they are suitable (ראוין) to be מטמא.¹ Our תוספות discusses the need for this reason

-----

תוספות asks:

תימה לרבינו יצחק דמה צריך להאי טעמא דהא כיון דמצטרפין זה עם זה -

The ר"י is astounded; why is it necessary for ש"ר to give this reason, for since the ברייתא states that they combine with each other (etc., הבגד עם העור העור עם השק) -

אם כן ראוי לחברן² וחזו למדרס³ וכיון דחזו למדרס פשיטא דמצטרפין לטומאת מדרס -

Therefore the implication is that these materials are suitable to be joined, so since they are fit for מדרס, it is obvious that they combine to receive מדרס -

דהא אפילו כופת שאור שיחדה לישיבה טמאה מדרס כדאמרין בהעור והרוטב (חולין קכט,א) -

For even a chunk of sourdough which was designated as a seat is טמאה מדרס as the גמרא states in פרק העור והרוטב -

והכא בטומאת מדרס איירי מדקאמר הבגד שלשה על שלשה -

And here we are discussing טומאת מדרס, since the משנה states that the שיעור for a מקבל טומאת מדרס in order to be טפחים by three טפחים בגד is three

דלענין טומאת מת אפי' ג' על ג' כדפרישית לעיל⁴ -

For regarding טומאת מת, a בגד can be מקבל טומאה even if it is three by three as I explained previously.

¹ See צירף משנים יחד לטלאי מרדעת של חמור כשיעורו לענין מושב הזב אם קצע משנים מהן ותקן טפח, who writes, רש"י ד"ה הואיל על טפח לישב עליו מיטמא ליה אב הטומאה במושב הזב דתניא המקצע מכולן טפח על טפח טמא מושב ואמרין טעמא בפ"ק דסוכה הואיל וראוי לטלות על גבי חמור שאינו מקפיד אם הוא משני מינין. Basically this means that if one cuts to size two different materials and joins them together to the size of a טפח על טפח to be used for patch on the blanket of a donkey, this square of material is considered a מושב and if a זב sits on it, it becomes an הטומאה. The reason a טפח על טפח is sufficient and we do not require the larger שיעורים mentioned here ('ד' על ד', etc.) is because there it was cut to size in order to fit properly, however here we are merely joining together different pieces of material.

² See previous הבגד ד"ה תוס' (TIE footnote # 2 & 3) that we combine only these materials which are usually combined. However, we do not combine items which are not ראוי, so since it is ראוי לחברן, and when they are combined together they are ראוי למדרס, so why should they not be מטמא?!

³ מדרס (treading) refers to the טומאת זב where he is מטמא all objects upon which he sits or lies (even the lowest layer) and they become an הטומאה, אב, provided that these items are used for sitting or lying. In this case we are combining materials which fit together and are usable for מושב (sitting) or משכב (lying) on them. They are למדרס.

⁴ מז,א ד"ה בגדי. Therefore we must be discussing here טומאת מדרס and since he combined it so that it is suitable to be used as a מושב or משכב, it should be מקבל טומאת מדרס no less than a כופת שאור. The question remains why do we need the reasoning of ש"ר?! See 'Thinking it over'.

answers: תוספות

ואומר רבינו יצחק דודאי הא דקתני הבגד שלשה על שלשה לא מיירי אלא למדרס -

And the שיעור of the משנה taught that the טפחים that is only regarding מדרס, for regarding the בגד is three by three - ג' על ג' אצבעות even if it is טומאה a בגד will be טומאת מת

אבל סיפא דשק ועור ומפץ מיירי נמי בטומאת מת והכי איתא במסכת כלים בפרק כ"ז⁵ -

However the סיפא of the משנה regarding the שק ועור ומפץ (whose שיעורים are ד' ה' ש' respectively) that שיעור is also regarding טומאת מת and not only טפחים respectively) - מס' כלים כ"ז states in this משנה, for this is what this מדרס

הבגד שלשה על שלשה [למדרס ומשום ג' על ג'] לטומאת מת -

The שיעור of 'the בגד is three by three' [for מדרס, and three by three טפחים] **for טומאת מת**; there is a difference between טומאת מדרס and **טומאת** (גע"ג טפחים); The משנה continues -

השק ד' על ד' העור ה' על ה' המפץ ו' על ו' שוו בין למדרס בין לטמא מת -

'The שק is four by four, the עור is five by five, the מפץ is six by six (all these in טומאת מת or whether for מדרס; this שיעור is the same whether for מדרס or whether for טומאת מת) (טפחים) -

However the גמרא here cites a shortened version of the משנה, as the גמרא is accustomed to do in many places, therefore we mistakenly assumed that it is only regarding מדרס -

ועל טומאת מת קאמר מה טעם מצטרפין בשלא יחדו למדרס⁶ -

And it is only regarding טומאת מת that ר"ש asks, 'why are they מצטרפין in a case where he did not designate it for מדרס⁷?' -

deviates slightly: תוספות

ולא צריך האי טעמא אצירוף דעור ומפץ⁸ -

And this reason of ר"ש is not required regarding the combining of עור and מפץ - דמפץ לא מטמא במת אלא כשטמא בזב דהיינו כשיחדו למדרס -

⁵ משנה ב'. This is the משנה which the גמרא cites here (slightly differently).

⁶ ר"ש is explaining in a case where one was מצרף (for instance) a שק ועור (whose שיעורים respectively for טומאת מת and מדרס) (הע"ה טפחים and דע"ד is [מדרס]), and he did not designate them for מושב or משכב (he wanted them for a curtain), and nevertheless they can receive טומאת מת. The question is since they are not מטמא מדרס (for למדרס), so why are they מטמא טומאת מת (since neither has its required שיעור)?! See following תוס' ד"ה הואיל [TIE footnote # 10], for the explanation of ר"ש (according to תוספות).

⁷ However if it was יחדו למדרס there is no need for any explanation; they are מטמא טומאת מדרס for they are no worse than a לשיבה and they are also מטמא טומאת מת since מטמא טומאת מת (see footnote # 10).

⁸ [A מפץ is a mat made from reeds.] The reasoning of ר"ש is only required for the צירוף of שק ועור (see footnote # 6) and (perhaps) the צירוף of שק, where he combined a בגד less than גע"ג אצבעות with a שק which was missing less than גע"ג אצבעות to make the שיעור of שק and דע"ד טפחים together they completed the שיעור of שק. See תוספות for a different way how the בגד and the שק are מצטרף.

For a מפץ (a mat of reeds) is not מטמא במת,⁹ unless it can be מקבל טומאה from a זב, meaning in a case where the מפץ was designated למדרס, only then can the מפץ be - מקבל טומאת מת

ומקל וחומר דפכין קטנים¹⁰ כדאמרין בפרק רבי עקיבא (לקמן פד,ב):

And that is derived פרק ברייתא states in פכין קטנים from ק"ו through the ר"ע.

SUMMARY

The גמרא is searching for a reason why they are מצטרף מת in a case where it was למדרס (and מטמא טומאת מדרס is designated for מדרס. לא יחדו למדרס). (טומאת מת also).

THINKING IT OVER

Why cannot we say that ר"ש is explaining why they are מצטרף למדרס, and as to the question that since they are ראוי למדרס they are not worse than a שיחודה כופת שאור ישיבה¹¹ we can answer that by a כופת שאור he specifically designated it for ישיבה (therefore it is מטמא טומאת מדרס), however here when he combined the materials he had no specific intention whether it should be for (מדרס) מושב or for another purpose, therefore we need an explanation why is it לטומאת מדרס?!¹²

---

⁹ A מפץ is a פשוטי כלי עץ, which is not מטמא טומאת שרץ. We only know that it is מקבל טומאת מת from ק"ו (see footnote # 10).

¹⁰ פכין קטנים are small earthenware jugs, which are not מיוחד למדרס (no one sits or lies on them), and the זב cannot place his finger inside them (because their openings are too small. Therefore they cannot become טמא from a זב, not through מדרס הזב because they are not עשוי למדרס, and not through the touching of the זב, since they are כלי חרס and are only מיטמא from their insides (and the זב cannot insert his finger inside them). The ק"ו is as follows; פכין קטנים cannot be מקבל טומאה from a זב, nevertheless they become טמא באוהל המת (the טומאה enters into its openings), so מפץ, which can be מקבל טומאה from a זב (since it is designated for מושב; it is made to lie on it), so it can certainly be מקבל טומאה from a זב. Therefore since מטמא טומאת מת by a מפץ is only because it can be מקבל טומאת זב, therefore it is מקבל טומאת מת only if יחדו למדרס and can be מקבל טומאת זב. In that case if it is יחדו למדרס we do not need the reasoning of ר"ש as explained at length. We only need the reasoning of ר"ש by items which were not למדרס.

¹¹ See footnote # 4.

¹² See מהר"ם and בתרא and מהר"ם.